

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C65 – LAN3**

zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid

van 9 december 2009

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Bart Tommelein tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de toepassing in Vlaanderen van een nieuwe Europese verordening om strenger toe te zien op de naleving van de visvangstquota	3
Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over verhoogde staatssteun aan landbouwbedrijven in moeilijkheden	6
Vraag om uitleg van de heer Ivan Sabbe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de aankoop van de Oostendse vismijn door de Vlaamse overheid	8
Vraag om uitleg van de heer Bart Tommelein tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over ecolabelling en certificering in de Vlaamse visserijsector	16
Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over flankerende maatregelen voor onteigende landbouwers	18

■

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

Vraag om uitleg van de heer Bart Tommelein tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de toepassing in Vlaanderen van een nieuwe Europese verordening om strenger toe te zien op de naleving van de visvangstquota

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, de Europese visserijministers hebben een paar maanden geleden een nieuwe verordening op de visserijcontrole aangenomen. Daarmee willen ze verkrijgen dat de controle effectiever wordt en dat die voor iedereen in Europa op dezelfde manier wordt geregeld.

De nieuwe verordening is een gevolg van de kritiek door de Europese Rekenkamer op de huidige controle in de Europese Unie. De controle is volgens dat rekenhof niet alleen duur, maar ook niet efficiënt genoeg. De lidstaten afzonderlijk voeren nu verschillende controles uit, en dat leidt tot oneerlijke concurrentie en bovendien ook tot een bijkomende druk op de visbestanden. Met de beslissing krijgt het Europese Visserij Controle Agentschap meer macht. Zo komen er hardere straffen en moeten de lidstaten zich aan de regels houden, zo niet krijgen ze minder financiële middelen. Voor de vissers zelf komt er een strafpuntenstelsel. Vissers die meermaals een overtreding begaan, dreigen hun vergunning te verliezen.

Veel van de nieuwe regels zijn opgenomen in de Europese verordening die over een groot jaar van kracht zal gaan, namelijk op 1 januari 2011. De bedoelingen zijn uiteraard juist. De overbevissing is een probleem en de oneerlijke concurrentie ook, maar toch kunnen er een aantal bedenkingen bij worden gemaakt. Zo biedt de verordening nog altijd geen oplossing voor het doolhof aan regels en bepalingen. Men ziet door de bomen het bos niet meer – het gaat nu wel over de visserij, maar ik gebruik graag ook wat landbouwtermen. Een vereenvoudiging van de regels dringt zich op en men hanteert een top-down benadering. De belangrijkste spelers in de visserijsector werden hierbij niet betrokken en dit staat haaks op de filosofie van het groenboek van de Europese Commissie over de hervorming van het gemeenschappelijke visserijbeleid, want daarin wordt de besluitvorming als prioriteit naar voren geschoven. Dit is geen toonbeeld van goed bestuur – blijkbaar geldt dit op verschillende niveaus.

Mijnheer de minister-president, vandaar mijn vragen. Hoe verloopt de Vlaamse visserijcontrole vandaag? Volstaan de huidige controleregels voor de naleving van de visvangstquota? Wat is de impact van de nieuwe Europese verordening op de controle? Op welke manier zullen we die regels toepassen? De ultieme betrachting moet toch zijn dat alles vereenvoudigd wordt en meer efficiënt wordt gemaakt.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, ik heb eerst een algemene bemerking. Niet alleen in deze commissie, maar ook in andere stel ik een eigenaardige manier van werken vast, want vragen en interpellaties die eind september, begin oktober werden ingediend werden onontvankelijk verklaard en daarbij werd verwezen naar de bespreking van de beleidsnota's, maar wanneer de beleidsnota's geagendeerd worden in de commissies, worden plots ook vragen, die later werden ingediend, op de agenda gezet en vaak gaat het daarbij over een voorafname van de bespreking van de beleidsnota's. Dit is dus een algemene opmerking die niet specifiek voor deze commissie of deze vraag is bedoeld.

Wat de vraag zelf betreft, sluit ik me aan bij de heer Tommelein, want de controle moet effectiever worden en moet voor iedereen op eenzelfde manier worden geregeld. Ik sluit me ook aan bij het pleidooi van de collega voor een administratieve vereenvoudiging – die ook in de landbouwsector aan de orde is –, want die moet worden gestimuleerd.

Ik wil de vraag echter een beetje uitbreiden voor wat de controle op de Europese regels betreft. De heer Tommelein beperkte zich voornamelijk tot de regels inzake de naleving van de visvangstquota, maar ook aan andere zaken gelden er Europese regels, bijvoorbeeld in verband met de steunmaatregelen van de lidstaten voor de visserijsector. Ik heb de afgelopen legislatuur vastgesteld dat ook die regels niet door iedereen op dezelfde manier werden nageleefd. Ik herinner me dat er ten tijde van de heer Letermé, als toenmalig minister van Landbouw en Visserij, een klacht was tegen Sarkozy en de Franse regering. U herinnert zich dat de olieprijs en de prijzen voor diesel toen bijzonder hoog waren en dat Sarkozy toen staatssteun gaf. Diverse andere lidstaten hebben toen klacht ingediend. Ik weet niet precies wat de procedure is.

Minister-president Kris Peeters: Hij moet terugbetalen.

De heer Stefaan Sintobin: Hij heeft dat moeten doen?

Minister-president Kris Peeters: Ja.

De heer Stefaan Sintobin: Ik heb deze vraag verschillende keren aan uw voorganger gesteld en ik ben blij dat ik er nu eindelijk een antwoord op heb gekregen.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de minister-president, ik wil me aansluiten bij de vragen die werden gesteld, want verse vis is heel belangrijk voor deze kleine, maar belangrijke sector. Er moet worden gestreden met gelijke wapens en gelijke middelen. Ik wil u daarom vragen of u op Europees niveau nog even wilt aandringen op de visquota ter ondersteuning van onze reders en onze vissers.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, collega's, dit is een meer informatieve vraag. Ik zal u die informatie zo dadelijk geven, maar eerst dit: het klopt dat wij op Europees niveau afspraken maken, dat er verordeningen worden goedgekeurd en dat die overal op dezelfde manier moeten worden toegepast. Het kan niet dat onze visserijvloot harder zou worden aangepakt dan in andere landen. Het is een constante zorg om dat 'level playing field' te bereiken.

Toen Sarkozy in zijn voluntaristische aanpak een aantal zaken had gelanceerd die tegen de Europese afspraken indruisten, hebben we daar melding van gemaakt. Die aanpak zorgde toen ook voor heel wat wrevel: kijk eens wat die kan, waarom kunnen wij dat niet? Ik voel mij dan altijd direct aangesproken. Dat is toen correct beantwoord. Er is duidelijk gezegd dat dat niet kon, en de nodige beslissingen zijn toen genomen. Als u daar meer informatie over wenst, mijnheer Sintobin, kan ik u die laten bezorgen, zodat u weet dat de heer Sarkozy ook niet alles kan wat hij denkt te kunnen.

Tijdens de oktoberraad bereikten de visserijministers van de lidstaten een politiek akkoord over de invoering van een nieuwe controleverordening. Die verordening komt in de plaats van de bestaande tekst, die dateert van 1993. Die nieuwe verordening is van toepassing vanaf 1 januari 2010, maar er zijn nog enkele belangrijke nieuwigheden waarvoor eerst uitvoeringsbepalingen dienen te worden aangenomen. Die situeren zich in 2011.

De Vlaamse visserijcontrole wordt onder andere uitgevoerd door de inspectiecel die aan de dienst Zeevisserij van de Afdeling Landbouw- en Visserijbeleid van het Departement Landbouw en Visserij verbonden is. Die cel bestaat uit zes voltijdse ambtenaren. Die ambtenaren hebben vaststellings- en opsporingsbevoegdheden. Vastgestelde inbreuken worden geformaliseerd. Voor de opvolging van de quota, meer concreet het bijhouden, verwerken en overmaken van de vangstgegevens en andere statistische gegevens, zijn daarbovenop nog een viertal mensen tewerkgesteld op de dienst.

De controleambtenaren treden op in de vissershavens en vismijnen, op zee en in de lucht. Ze hebben toegang tot het ‘vessel monitoring system’ (VMS) of satellietvolgsysteem voor vissersvaartuigen. Voor de controles binnen de Belgische zeegebieden schepen ze in aan boord van de ‘ready duty ships’ (RDS) van de marine tijdens de visserijwacht opdrachten of aan boord van zeesleper De Zeehond van de Dienst met Afzonderlijk Bestuur (DAB) Vloot. Voor surveillancevluchten boven zee wordt een beroep gedaan op het vliegtuig van de beheerseenheid mathematisch model Noordzee (BMM), die beschikt over dat vliegtuig om pollutiecontrolevluchten over zee te realiseren.

In de havens ten slotte wonen ze op geregelde tijdstippen het lossen bij van de vangsten van vissersvaartuigen, zijn ze aanwezig bij de sortering en weging ervan, en controleren ze de correcte invulling van de logboeken. Die logboeken zijn het registratie-instrument van de quotavangsten en dienen correct te zijn ingevuld op zee, alsook bij aanlanding in de haven. Op korte termijn wordt trouwens de invoering van een elektronisch logboek in het vooruitzicht gesteld, wat de kwaliteit van de gegevensverzameling zal vergroten en de administratieve rompslomp zal verminderen.

Krachtens de visserijwetten hebben ook andere, federale controlekorpsen bevoegdheid in deze materie. Het betreft de politiediensten, de douane, de visserijwachtofficiëren van de marine en de gezagvoerders van vaartuigen van de staat. Met die korpsen wordt regelmatig samengewerkt en worden specifieke opleidingssessies georganiseerd. Voor de politie te water behoort de controle van visserij tot het standaard controlepakket. Recentelijk werd er binnen de douane een maritieme brigade opgericht, die aan land en op zee optreedt en die eveneens de controle van de zeevisserij onder haar takenpakket heeft. De marine ten slotte is actief tijdens visserijwacht opdrachten, die als zodanig tot haar basistaken behoren.

De onderlinge samenwerking tussen de verschillende controlekorpsen is goed tot zeer goed te noemen. De korpsen treden bovendien op in het kader van de kustwacht. Er is regelmatig overleg op beleidsniveau en op operationeel niveau. Een voorbeeld voor heel wat andere domeinen, waar die samenwerking spijtig genoeg niet zo vlot verloopt.

Aangezien grenzen op zee een artificieel gegeven zijn, is internationale samenwerking zeer belangrijk. In dat opzicht treedt de inspectiecel van de Dienst Visserij op als aanspreekpunt voor de diensten van de commissie. Sinds een tiental jaar vinden gemeenschappelijke acties plaats op zee. Met de inwerkingtreding van het Europese controleagentschap vinden die acties frequenter plaats. Op jaarbasis worden een viertal gemeenschappelijke inzetplannen van een tweetal weken uitgewerkt in de zuidelijke Noordzee en het oostelijke Kanaal. Het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk, Nederland en België nemen daaraan deel met de inzet van zeegaande middelen en inspecteurs. Er wordt gewerkt met inspectieploegen van verschillende nationaliteiten om in de verschillende kustwateren te kunnen optreden. Op die manier wordt de pakkans vergroot en wordt er een voor iedereen gelijk speelveld – het level playing field waarover ik het al had – tot stand gebracht. Vlaamse controleurs hebben onlangs in Denemarken en Ierland aan dergelijke inzetplannen meegewerkt. Dat is erg belangrijk. Het toont aan dat men dat level playing field ook echt wil realiseren. De inspanningen ter zake zijn indrukwekkend. Dat moet ertoe leiden dat niemand zich geviseerd moet voelen.

Uit het voorgaande blijkt dat voor de controles heel wat middelen en mensen worden ingezet. En hoewel dit op zee niet zo gemakkelijk is, ben ik van oordeel dat wij aan de verplichtingen voldoen. De nieuwe controleverordening zal weinig impact hebben op de manier waarop de visserijcontrole in Vlaanderen is georganiseerd. Nationale en internationale samenwerking en het zoeken naar meerwaarden en de beste besteding van beschikbare middelen zijn belangrijke begrippen die momenteel reeds worden nagestreefd.

Voor de belangrijkste nieuwigheden wordt eerst uitgekeken naar de uitvoeringsbepalingen. Die teksten zijn nog niet beschikbaar. Zo zal bijvoorbeeld het streven naar een verhoogde traceerbaarheid van visserijproducten – “de visserij opvolgen van het net tot het bord” – nieuwe samenwerkingsvormen met andere controlekorpsen met zich meebrengen. Dat zal

trouwens ook moeten gebeuren om de invoering te begeleiden van de nieuwe verordening om illegale, ongemelde en ongereguleerde visserijen tegen te gaan.

Krachtens deze verordening moeten visproducten die uit derde landen worden ingevoerd vanaf 2010 een vangstcertificaat hebben. In deze commissie is tijdens de vorige legislatuur het probleem van piraterij en illegale visvangst besproken. Dit certificaat is in dat verband belangrijk. Met de federale partners wordt momenteel onderhandeld om vast te stellen wie de bevoegde autoriteit is. Daarover moet duidelijkheid bestaan. Verder staat ook vast dat het bestaande wettelijk kader moet worden aangepast om de invoering van het strafpunten-systeem mogelijk te maken.

Ik besluit. De nieuwe verordening is belangrijk. Er moeten daarover afspraken worden gemaakt. Mijn overzicht toont aan dat al veel inspanningen gebeuren om de controle correct uit te voeren en ervoor te zorgen dat het level playing field ook in andere landen gebeurt. Ik denk bijgevolg dat we van een goede aanpak mogen spreken.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Ik dank de minister-president voor zijn duidelijk en omstandig antwoord. Uiteraard stel ik vast dat er veel inspanningen worden geleverd. De aanpak moet zo efficiënt en duidelijk mogelijk zijn, zodat op het terrein resultaten worden geboekt en de concurrentie tussen de landen wordt weggewerkt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over verhoogde staatssteun aan landbouwbedrijven in moeilijkheden

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, deze vraag is op 3 november 2009, dus reeds meer dan een maand geleden ingediend.

Mijn vraag is ingegeven door de beslissing van de Europese Commissie van 28 oktober 2009 dat de lidstaten een aantal extra maatregelen ter ondersteuning van de landbouwsector mochten nemen. Inmiddels vernamen we dat een aantal maatregelen zullen worden genomen, zoals de versoepeling en uitbreiding van de overbruggingskredieten, de uitbreiding van de rentesubsidie, een studie om de prijsvorming en -notering beter te begrijpen, de verhoging van de VLIF-middelen met een bedrag van 15,5 miljoen euro en een op federaal niveau doorgevoerde defiscalisering van die middelen.

Dat neemt niet weg dat ondanks deze goede maatregelen en de iets gunstigere prijsvorming van de afgelopen weken de Vlaamse landbouw tot vandaag in een crisistoestand verkeert. Mijnheer de minister-president, hoe wilt u deze nieuwe mogelijkheden vertalen in Vlaamse maatregelen? Is hiervoor overleg met het federale niveau en de andere gewesten nodig, en hoe zal dat verlopen? Hebt u over de inhoudelijke invulling van deze tijdelijke maatregel al contact opgenomen met de landbouworganisaties? Wat dat laatste betreft, heb ik gelezen dat dit al meerdere keren is gebeurd.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de minister-president, de defiscalisering van het VLIF is bijzonder belangrijk. Heb ik het goed voor dat wat tot nu toe verworven is, slechts tijdelijk is? Is het niet belangrijk dat er verder wordt onderhandeld met de federale overheid om dit blijvend te maken?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Een vraag die vroeger werd gesteld, heeft het voordeel dat het antwoord daarop al is gegeven, waarvoor mijn excuses. Ik antwoord wanneer ik de kans krijg.

De federale regering heeft een inspanning van 20 miljoen euro gedaan om de crisis in de land- en tuinbouwsector aan te pakken. De afspraak was dat die 20 miljoen euro kon worden ingezet nadat er een overeenkomst werd bereikt met de regio's. Die overeenkomst is bereikt, zijnde een defiscalisering in de personenbelasting. Op die manier hebben we een eis, ook vanuit het Vlaams Parlement, ingewilligd.

U hebt gelijk, mijnheer De Meyer, die defiscalisering is in principe beperkt in de tijd. Het is een uitdaging om die nu recurrent door te trekken, iets waartoe vorige premiers zich hebben geëngageerd. De eerste in de rij was Guy Verhofstadt. Zijn opvolgers hebben zich daar ook toe geëngageerd. Dat is nu uitgevoerd, het moet alleen nog recurrent worden. Ik vraag dat net als u. Ik hoop dat, eens iets is gedefiscaliseerd, het ook zo blijft.

Mijnheer Verfaillie, de studie over prijsvorming en prijsnotering is afgerond. We hebben ze voorgesteld aan alle betrokkenen. Het is heel belangrijk dat de afspraak om op basis van die studie intensief te overleggen met de sectoren om tot een grote transparantie en nieuwe aanpak te komen, ook wordt nageleefd. Ik heb gezegd dat we begin volgend jaar met een tussentijds rapport komen. Dan kunnen we de eerste elementen daarvan toepassen.

Op aandringen van ons, maar ook van andere Europese landen, hebben we een bijkomende maatregel verkregen. Het de-minimisplafond is opgetrokken, maar ook dat is tijdelijk. Tot eind 2010 kunnen dossiers voor steun worden verleend, waarvan het equivalent het bedrag van 15.000 euro gespreid over drie jaar, niet mag overschrijden. Dat is een nieuw element. We hebben er met de landbouworganisaties overleg over gepleegd en er is afgesproken dat we het systeem van overbruggingskredieten verder zouden aanpassen, gebruik makende van de bijkomende mogelijkheid voor het optrekken van de de-minimisregeling.

Het dossier is volledig afgerond en zit nu bij de Inspectie van Financiën voor advies. Ik zal er alles aan doen dat het wordt afgerond voor het einde van dit jaar, zodat de landbouwers er vanaf 1 januari gebruik kunnen van maken. Ik moet met twee woorden spreken omdat de Inspectie van Financiën het dossier met de nodige hoogdringendheid moet behandelen.

De aanpassing die we hebben doorgevoerd, is de uitbreiding van de overbruggingskredieten. Ik hoop tegen het einde van dit jaar de definitieve beslissing te krijgen. Het maximumkrediet bedraagt nu 70.000 euro; we zouden dat optrekken naar 90.000 euro. De maximumduur van het krediet is nu drie jaar; dat zouden we optrekken naar vijf jaar. Dat zijn zaken die het overbruggingskrediet vergemakkelijken en uitbreiden, zodat landbouwers er gebruik kunnen van maken. Zo kunnen ze de moeilijke periode waar ze nu inzitten, overbruggen.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Ik geloof dat, eens iets is gedefiscaliseerd, al is het tijdelijk, dat zo zal blijven. Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw inspanningen hiervoor.

Wat mijn bijzondere interesse wegdraagt, is de studie over de prijsvorming en -notering. U zegt dat de studie is afgerond. Kunnen we die studie ontvangen?

Minister-president Kris Peeters: Ik zal ze aan de secretaris bezorgen.

De heer Jan Verfaillie: Kunnen we in deze commissie een toelichting krijgen over de studie?

De voorzitter: Ik dacht dat u die al had ontvangen. We zijn ook uitgenodigd op een studiedag daarover. Sommigen van ons waren daar aanwezig.

De heer Jan Verfaillie: Bij mijn weten hebben we die niet ontvangen. Misschien heeft alleen de voorzitter die kunnen bemachtigen.

Minister-president Kris Peeters: U kunt de studie zeker krijgen. Misschien hebt u ze al gekregen.

De voorzitter: Het is gevraagd. Er was een engagement dat we die zouden ontvangen.

Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Ivan Sabbe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de aankoop van de Oostendse vismijn door de Vlaamse overheid

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Mijnheer de minister-president, collega's, als ik het dossier bekijk, heb ik de indruk dat Jean-Claude Van Cauwenberghe als burgemeester zaliger van Charleroi nog een en ander kan leren van de burgemeester of van het stadsbestuur van Oostende. Net zoals men Luik soms 'Palermo aan de Maas' noemt, zou men Oostende kunnen betitelen als 'Catania aan de Noordzee'.

Minister-president Kris Peeters: Een sterke opening, collega.

De heer Ivan Sabbe: Dank u, mijnheer de minister-president. Dat is wel grappig, maar het probleem is wel dat er heel wat geld op het spel staat. Op 26 juni 2009 werd de overdracht van het vismijncomplex tussen de stad Oostende, het Autonoom Gemeentebedrijf Haven Oostende (AGHO) en het Vlaamse Gewest ondertekend. Er werd gesteld dat uiterlijk op 30 september 2011 een uitbater gevonden zou moeten worden, zo niet zou de vismijnactiviteit opnieuw overgaan naar het AGHO. Dat zou waarschijnlijk impliceren dat die activiteit verdwijnt.

Mijnheer de minister-president, als ik zie wat er allemaal gebeurt in Oostende, begrijp ik het niet goed. Er is het Autonoom Gemeentebedrijf Stadsvernieuwing (AGSO). Blijkbaar is het geen probleem om namen uit te vinden. Men meldt me dat er een verlies is van inmiddels 4,8 miljoen euro. Daarnaast is er het Oostende Casino Kursaal, de Exploitatie Vismijn Oostende (EVO), met ondertussen 10,591 miljoen euro aan verliezen. Als het Vlaamse Gewest de financiële inbreng voor de vismijnactiviteit in Oostende consequent doortrekt naar alle Vlaamse steden en gemeenten, dan kan de factuur oplopen tot 2 à 2,5 miljard euro. Waarom wordt geen uitvoering gegeven aan de artikelen 265 tot en met 269 van het Gemeentedecreet betreffende de externe audit op onder meer autonome gemeentebedrijven? Gelet op de verliescijfers die ik heb aangehaald, is dat toch zeer wenselijk en op zijn plaats.

Ik verwijs ook naar het KB van 10 april 1995 tot bepaling van de activiteiten van industriële of commerciële aard waarvoor de gemeenteraad een autonoom gemeentebedrijf met rechtspersoonlijkheid kan oprichten. Dat KB werd blijkbaar opgeheven, waardoor de poort openstond voor concurrentievervalsing zoals die door de Europese Commissie bij het Autonoom Gemeentebedrijf Vismijn Oostende (AGVO) werd vastgesteld. U weet trouwens dat er een dreiging bestaat bij de Europese Gemeenschap wegens een ongehoorde staatstussenkomst in dat dossier. Kan het zomaar dat een autonoom gemeentebedrijf een dochterbedrijf opricht voor commerciële activiteiten waarvan ze voor 99 percent eigenaar is en waarmee ze elke vorm van extern toezicht ontloopt? Ik dacht dat het de bedoeling is een transparant beleid te voeren om te weten wat er met het overheidsgeld gebeurt en ervoor te zorgen dat er een permanente controle is.

Waarom is het Vlaamse Gewest niet opgetreden toen het AGVO alle pogingen tot een fusie van de drie Vlaamse visveilingen systematisch heeft tegengehouden? Zoals u misschien weet, waren er in het verleden al problemen met de visveilingen en heeft men toen demarches ondernomen om illo tempore tot een fusie over te gaan.

Gelet op het virtueel faillissement van het AGVO, waar de verliezen voor de uitbating van de vismijnen in 8 jaar tijd opliepen tot 15,580 miljoen euro, zou ik willen weten hoe reëel u de kansen inschat dat uiterlijk op 30 september 2011 een overnemer/uitbater voor die vismijnactiviteiten gevonden wordt. Wat gebeurt er als het Vlaamse Gewest geen overnemer vindt? Zullen we dan zelf de vismijnactiviteiten exploiteren of worden die activiteiten in Oostende opgedoekt?

Wat zeer bevreemdend is, is dat begin 2008 de verliezen bij het AGVO 3,625 miljoen euro bedroegen. Begin 2009 waren die al opgelopen tot 15.580.779 euro. Had men niet veel vroeger moeten ingrijpen om die bijkomende verliezen van 12 miljoen euro – het verschil tussen 3,6 en 15,5 miljoen euro – op zijn minst te vermijden? En dan komt toch de rol van de betrokken schepen in het spel. Men kan zich toch afvragen hoe het zo ver is kunnen komen. Hij is de persoon die de opdracht heeft gegeven – en het klinkt bijna irreëel – tot de aankoop van een schip dat enkel uitgerust is voor de zeehondenjacht. Dat is toch uitermate bevreemdend!

Er werd een klacht ingediend bij de Europese Commissie betreffende de onrechtmatige staatssteun van de stad Oostende aan het AGVO, die tot oneerlijke concurrentie leidde. Op 3 juli 2008 werd toenmalig federaal minister van Buitenlandse Zaken De Gucht op de hoogte gebracht van de veroordeling voor de ten laste gelegde feiten en de maximale boete van 7 miljoen euro. De overeenkomst tussen de stad Oostende, het AGHO en het Vlaamse Gewest stipuleert in artikel 2.9 dat de stad Oostende het Vlaamse Gewest vrijwaart van alle eventuele gevolgen inherent aan bovenvermelde procedure. Blijkbaar voelde de Vlaamse overheid nattigheid. Waarom zou het gewest anders de vrijwaring voor die boete van 7 miljoen euro vragen? Die zaken tonen toch aan dat men van bij het begin wist in welk verhaal de Vlaamse overheid stapte.

En de volgende vraag is wat erna komt, waar men naartoe gaat. Het gaat dan om de werken voor de demping. In punt 6 van de overeenkomst tussen de stad Oostende, het autonoom havenbedrijf en het Vlaamse Gewest staat dat de stad Oostende en het gewest zullen samenwerken om de werken voor de demping van het Visserijdok te realiseren. Als dat gebeurt, kunnen niet alle vissersschepen binnenvaren. Waarom gebeurt dat? Wat gebeurt er met de visserijactiviteit? Hoe staat het dan met de leefbaarheid van die activiteit? Er kunnen ook heel wat vragen gesteld worden over een extra containerpark voor roro-traffic, gelet op het feit dat Cobelfret Oostende heeft verlaten en alles heeft overgeheveld naar Zeebrugge. Wie zal de demping betalen? Hoeveel zal dat kosten? Is het wel verantwoord dat te doen en het zelfs als intentie in een overeenkomst op te nemen? Waarom wil men een dok door sluizen beschermd en met rechtstreekse toegang tot de zee dempen, zeker in het kader van de mobiliteit via het water en het ontlasten van onze wegen? Waarom wil men een deel dempen, dat deel van deze zeer toegankelijke waterwegen niet meer gebruiken en van bestemming wijzigen? Hierdoor zullen 32 bedrijven onteigend worden en 9 moeten herlokalisieren, met een verlies van ongeveer 217 jobs. Moet, met het verdwijnen van Cobelfret en het tijdelijk stilvallen van de bouw van de windmolens door C-Power, het strategisch plan voor de haven van Oostende niet volledig worden herzien?

Mijnheer de minister-president, we zijn toe aan een ernstige doorlichting van wat er in Oostende gebeurd is. De Vlaamse overheid moet een duidelijk standpunt innemen om verder onheil te vermijden.

De voorzitter: Mijnheer Sabbe, u brengt een kleurrijk verhaal, maar ik denk dat sommige vragen misschien eerder voor de Oostendse gemeenteraad bestemd zijn en sommige andere voor de minister van Binnenlandse Zaken. Ik vraag om het hier in deze commissie bij het luik Visserij te houden.

De heer Verougstraete heeft het woord.

De heer Christian Verougstraete: Het AGVO, dat als doel had een commerciële uitbating van de vismijn te verrichten, heeft niet aan de verwachtingen voldaan. Er zijn vragen bij de efficiëntie, de legaliteit van de uitbating, de verantwoordelijkheid van het directiecomité enzovoort. De overname door het Vlaamse Gewest gebeurde voor 3,5 miljoen euro plus overname van de uitstaande schulden op 1 januari 2010. Ik zou graag weten hoeveel die overgenomen schuld juist bedraagt.

Het Vlaamse Gewest heeft een oproep uitgeschreven voor de exploitatie van de vismijn van Oostende. Wat is de stand van zaken? Komt er een fusie van de vismijnen van Oostende en Zeebrugge? Ik weet dat u daar een groot voorstander van bent, mijnheer de minister-president. Komt er één verkoopsorganisatie of één vismijn?

Er bestaat in Oostende grote onzekerheid over het voortbestaan van de vismijn. De vismijn is een belangrijke economische factor in Oostende, dat al een beetje een economisch kerkhof is, en is historisch met de stad verbonden. De indirecte tewerkstelling, zoals toelevering en visverwerking, blijft hoog. Het wegvallen van deze activiteit zou voor Oostende een nieuwe economische ramp betekenen.

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: Ik zit niet in de Oostendse gemeenteraad, ik wil me wel even tot de voorzitter richten. Tot nu toe hebben we ons in deze commissie beperkt tot feitelijkheden en ons niet te veel laten verleiden tot insinuaties. Ik weet niet waarom de minister-president geconfronteerd moet worden met een vraag over het Casino Kursaal in Oostende of over het dempen van het dok, een beslissing van de schepen, en met een insinuatie dat een schip zou worden ingezet voor zeehondenjacht, wat absoluut niet zo is. De vraag kan hier wel terecht worden gesteld naar de visie van de Vlaamse Regering over het protocol. Hier hoeft het alleen daarover te gaan. Het is moeilijk voor de Vlaamse Regering om hier te reageren op insinuaties over bedragen. De genoemde bedragen zijn zelfs niet juist.

Er wordt geïnsinueerd dat er onrechtmatige staatssteun zou zijn gegeven. Er zijn op alle niveaus dossiers waarvoor Europa toelichting vraagt bij ingrepen van overheden. Als er volgens de Europese regels problemen zijn met ingrepen uit het verleden, wordt gevraagd om tot de actie over te gaan. Daarom ligt dit dossier nu op tafel: aantonen dat het om een rendabele, exploiteerbare omgeving en activiteit gaat. Er is geen uitspraak in de zin dat het om onrechtmatige staatssteun zou gaan. Er wordt enkel actie gevraagd.

Ik vraag de voorzitter om de discussie in die zin te voeren. Ik stel voor dat het hier enkel over de aankoop en de rol van de Vlaamse overheid daarin gaat. De andere vragen moeten maar in de gemeenteraad worden behandeld. De mensen die dat daar kunnen doen, zijn hier aanwezig.

De voorzitter: Ik heb mijn gedacht gezegd, mijnheer Crombez, maar ik spreek de woorden van mijn collega's niet uit.

De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Ik ben ook geen lid van de Oostendse gemeenteraad. Ik ben het wel nog geweest. Tijdens een persconferentie na een vergadering van het schepencollege hebben we ooit een bordje voorgeschoteld gekregen met garnalen. De journalisten moesten raden van waar de garnalen kwamen: Zeebrugge of Oostende? Dat verschil kon je duidelijk proeven, zei men. Dat was op dat moment natuurlijk met een knipoog. Het toont echter het verdriet aan uit het verleden van de vismijnen. Er moet worden samengewerkt in plaats van tegengewerkt. Die garnalen komen uiteindelijk niet uit Zeebrugge of Oostende, maar uit de Noordzee. De smaak hangt ook af van de kooktijd en van de bereidingswijze.

Ook in de vorige legislatuur is erop gewezen dat er moet worden samengewerkt. Ik heb ook begrepen dat het doel van de operatie was om het aanbod van vis op de markt te bundelen om op die manier tot een betere visprijs te komen. De visserijsector zou moeten samenwerken.

Het zou een geweldige verwezenlijking zijn indien u erin zou slagen de twee grote visveilingen van Vlaanderen te doen samenwerken. Ook uw voorganger en de gouverneur van West-Vlaanderen hebben pogingen ondernomen. We mogen de vis inderdaad niet verkopen voor hij gevangen is. Ik wil dan ook vragen om verdere inspanningen te leveren. Hopelijk kunt u binnen afzienbare tijd resultaten voorleggen en kan de Oostendse vismijn nieuw leven worden ingeblazen.

Mijnheer de minister-president, over welke instrumenten beschikt u om die samenwerking tussen de vismijnen te verwezenlijken? Is er ook contact met organisaties zoals de Rederscentrale? Worden zij bij dit proces betrokken? Kan ik een stand van zaken krijgen in dit dossier?

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Mijnheer de voorzitter, ik ben voorzitter van de Oostendse gemeenteraad en ik had even zelfs de neiging om te vragen of ik u tijdelijk moest vervangen om deze discussie te leiden. Ik was eigenlijk niet van plan me in dit debat te mengen.

Het gaat inderdaad om een moeilijk dossier waar heel wat haken en ogen aan zitten. Mijnheer de minister-president, ik wil u vragen om in de toekomst werk te maken van een samenwerking tussen de vissersactiviteiten in Oostende en Zeebrugge. (*Opmerkingen in de zaal*)

Mijnheer Dedecker, u was bij de vorige verkiezingen lijsttrekker voor het Vlaams Parlement. Ik heb er geen probleem mee dat u hier zit, maar u moet me niet onderbreken.

De voorzitter: Voor alle duidelijkheid, bezoekers mengen zich niet in het debat.

De heer Bart Tommelein: Mijnheer de minister-president, ik wil u vragen om daar in de komende periode op een krachtige manier werk van te maken.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Hier zijn in het verleden al een aantal vragen over gesteld. Ik herhaal dat ik bevoegd ben voor de visserij en ik geloof in de Vlaamse visserij die op een duurzame wijze verder moet worden georganiseerd en alle kansen moet krijgen. Ik ga niet nachtenlang onderhandelen over quota om dan vast te stellen dat we ze wel mogen vangen, maar dat de rest van de keten verdwijnt.

De discussie over de vismijnen en visveilingen is al oud. Er is inderdaad ook al aan de gouverneur gevraagd om na te gaan hoe men tot een vergelijk kan komen. Dat is een heel moeizaam proces geweest. Op een bepaald moment heb ik beslist daar zelf de nodige actie in te ondernemen. De heer Tommelein heeft erop gewezen dat de duurzame visserij op een goede manier moet worden georganiseerd en dat er maximale inspanningen moeten worden geleverd.

Mijnheer Sabbe, ik zal u een overzicht geven van de stand van zaken. Het gaat om een dossier waarin ik een aantal acties heb ondernomen. Ik begrijp dat in dit dossier ook andere elementen spelen, hetzij op het niveau van de stad Oostende, hetzij voor andere bevoegdheden.

Het is belangrijk dat we in dit dossier de koe bij de horens vatten. Oostende had een concessie op gronden die eigendom zijn van het Vlaamse Gewest en was eigenaar van de opstaande gebouwen. Via het Autonoom Gemeentebedrijf Vismijn Oostende (AGVO) en de twee dochter-nv's, Exploitatie Vismijn Oostende (EVO) en Pakhuizen, die het onroerend patrimonium beheerde, is Oostende exploitant van de vismijn. De stad wil de exploitatie van de vismijn stopzetten en heeft pogingen gedaan om die te privatiseren. Dit is blijkbaar niet gelukt en Oostende heeft het Vlaamse Gewest gevraagd de concessie op de gronden terug te nemen en de opstaande gebouwen aan te kopen. Na onderhandelingen is hierover een

akkoord bereikt. Volgende zaterdag ga ik naar Oostende om daar samen met mijn collega het akkoord te ondertekenen.

Inmiddels heeft het Vlaamse Gewest in het EU-publicatieblad op 9 november een oproep geplaatst tot geïnteresseerden voor de exploitatie van de vismijnsite in Oostende. Kandidaten konden hun dossier indienen tegen uiterlijk 3 december. De heer Callens vroeg in het verleden of daarvoor voldoende interesse zou zijn en wat ik zou doen indien er geen interesse was. Ik heb toen gezegd dat ik geen interesse heb om zelf een vismijn uit te baten. Er zijn dossiers ingediend. Een speciale commissie zal deze week nog samenkomen om ze te beoordelen en een voorstel te formuleren dat onder andere zal aangeven, op basis van de dossiers, met wie we het best de onderhandelingen kunnen starten. U begrijpt dat ik daarover vandaag niet meer tekst en uitleg kan geven.

Collega's, het is wel mijn overtuiging dat er nood is aan een intensievere samenwerking tussen de visveilingen aan onze kust, heel zeker tussen de twee grootste. En ik vind ook, zoals hier al aan bod is gekomen, dat dit ook met Nieuwpoort moet kunnen. Hopelijk kan Nieuwpoort zich daarbij aansluiten. Een bundeling op een of andere manier ten opzichte van het aanbod in de markt in deze kleine sector is absoluut noodzakelijk. Hoe is het in hemelsnaam mogelijk dat, met de grote problemen waarmee de visserij geconfronteerd wordt, we er niet in slagen om in die kleine sector de krachten te bundelen? Dat was al in de vorige legislatuur mijn overtuiging en het blijft mijn overtuiging en ik zal er alles aan doen om dat te realiseren. Het feit dat het Vlaamse Gewest een overeenkomst moet sluiten met een nieuwe exploitant van de vismijn in Oostende biedt in dat verband een opportuniteit. Het is dan ook duidelijk dat we alleen een overeenkomst zullen sluiten met een exploitant die bereid is mee te werken aan die noodzakelijke samenwerking. We hebben daar een hefboom die we heel zorgvuldig, maar zeer kordaat zullen gebruiken. Ik ben ervan overtuigd dat, indien we daarin niet zouden slagen, dit op termijn heel zware gevolgen zou hebben voor de sector. Ik zal er dus alles aan doen. Natuurlijk ook om ervoor te zorgen dat Oostende, maar ook Zeebrugge en Nieuwpoort, kansen krijgen en zich verder kunnen ontwikkelen.

Mijnheer Sabbe, ik antwoord op de vragen die ik heb gekregen op basis van uw schriftelijke documenten.

Met hoeveel potentiële kandidaten wordt er onderhandeld en hoever staan die onderhandelingen? Momenteel wordt er niet onderhandeld, maar deze week komt die commissie samen en zij zal een voorstel doen. Dan zullen die onderhandelingen worden gestart.

Dan is er uw vraag over het virtuele faillissement en hoe de reële kansen worden ingeschat. Er zijn in elk geval kandidaat-exploitanten voor de vismijn in Oostende. De te voeren onderhandelingen zullen moeten uitwijzen of er met een van de kandidaten een akkoord kan worden gesloten. Het betreft hier onderhandelingen tussen het Vlaamse Gewest en één of meer potentiële kandidaten. Dat Autonoom Gemeentebedrijf Vismijn Oostende en zijn financiële toestand hebben hier, wat mij betreft, niets mee te maken. Er zal worden onderhandeld op basis van mijn beweegredenen, die ik heb toegelicht, en van de stand van zaken.

Wat indien het Vlaamse Gewest geen overnemer vindt? Dat er geen nieuwe exploitant zou worden gevonden, lijkt mij op dit moment hypothetisch. Er zijn kandidaten en er is van bij het begin een optie geweest om de visserijactiviteit in Oostende te behouden. Ook dat is niet onbelangrijk. Mocht uw vrees toch bewaarheid worden – in deze dossiers moet men altijd met twee woorden spreken –, dan is in die overeenkomst met Oostende voorzien dat de gronden en de gebouwen worden opgenomen in de werking van de haven van Oostende. Maar ik ben er op dit moment en gezien de stand van zaken van overtuigd dat er meerdere kandidaten zijn en dat wij de onderhandelingen – als wij dat handig aanpakken en daar ben ik toe in staat – kunnen finaliseren.

Met betrekking tot de klacht van de Europese Commissie kan ik zeggen dat het rapport van de Europese Commissie werd opgemaakt ten gevolge van een klacht met betrekking tot het Autonoom Gemeentebedrijf Vismijn Oostende en zijn dochters. De heer Crombez heeft ernaar verwezen. Er zijn problemen met de overheidsmiddelen. Er worden argumenten uitgewisseld. Tenzij ik niet goed geïnformeerd ben – quod non –, is er over die klacht nog geen definitieve uitspraak gedaan. Het is duidelijk dat noch het Vlaamse Gewest noch een toekomstige exploitant van de visveiling verantwoordelijk kan worden gesteld voor wat eventueel niet conform de Europese regelgeving zou zijn gelopen. Alleen Oostende en haar structuren kunnen daar in dat geval aansprakelijk of verantwoordelijk voor worden gesteld. Maar wij hebben, als een goede huisvader, een vrijwaringsclausule laten opnemen in de overeenkomst. Dat gebeurt vanuit het Vlaamse niveau terecht.

Ik heb geen weet van de 7 miljoen euro waarover u het had. Er is bij mijn weten ook geen sprake van in dat document van de Europese Unie. Er is geen sprake van 7 miljoen euro. Misschien moet de heer Sabbe me daar eerst wat meer informatie over geven.

Voor de laatste vraag moet ik in feite een hele tijd teruggaan. Op 14 maart 2002 heeft toenmalig minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlandse Aangelegenheden Van Grembergen ten gevolge van een unanieme beslissing van de gemeenteraad van Oostende van 23 november 2001 het ministerieel besluit tot oprichting van het Autonoom Gemeentebedrijf Vismijn Oostende (AGVO) ondertekend. Dit ministerieel besluit bevat geen enkele passage die strijdig is met de Europese concurrentieregels. De overheid mag middelen ter beschikking stellen van de autonome bedrijven. Die bedrijven moeten de ter beschikking gestelde middelen aanwenden op een manier die de regels inzake concurrentievervalsing respecteert. Hetzelfde geldt voor dochterbedrijven die door een autonoom bedrijf worden opgericht.

De discussie of dit al dan niet is gebeurd, kan belangrijk zijn. Ik kan hierover evenwel geen uitspraken doen. Dit valt immers niet onder mijn bevoegdheden. De verantwoordelijkheid berust op een ander bestuursniveau. Ik heb daar respect voor.

Ik ga ervan uit dat de heer Sabbe en alle andere aanwezigen de stelling kunnen bijtreden dat we de Vlaamse visserij alle kansen moeten geven. Dit omvat ook de vismijn van Oostende. Dit dossier sleept nu al jaren aan. Ik vraag me af hoe het mogelijk is dat de vismijnen in Vlaanderen niet beter met elkaar samenwerken. Als bevoegd minister vind ik het alleszins van groot belang de mogelijkheden en kansen aan te wenden die zich in Oostende aandienen. Ik wil nagels met koppen slaan. Ik wil mijn bevoegdheden en de beschikbare middelen aanwenden om een duurzame, toekomstgerichte oplossing te zoeken. De vragen over de andere elementen van het dossier moeten op de juiste plaatsen worden beantwoord.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Ik heb eerst en vooral een veeleer technische vraag. Hoeveel partijen hebben zich op de openbare aanbesteding ingeschreven?

Minister-president Kris Peeters: Het gaat om meerdere partijen.

De heer Ivan Sabbe: Ik vraag me af of het om twee of om vijf partijen gaat. Is er voldoende interesse? Indien er slechts twee kandidaten zouden zijn, zouden we ons in een delicate situatie bevinden. De onderhandelingsalternatieven zouden immers vrij beperkt zijn. Die mensen kennen elkaar allemaal. Ik zou dus graag weten of het om twee of meer kandidaten gaat.

Ik begrijp de argumentatie van de minister-president. Ik ben geen gemeenteraadslid van Oostende geweest. Ik ben wel lid van de gemeenteraad van Kortrijk geweest. Als ik deze bedragen zie, vraag ik me af wat er nog op ons zal afkomen. Het is in feite duidelijk dat de Vlaamse overheid brandweerman speelt. Het stadsbestuur van Oostende heeft met betrekking tot het dossier van de vismijn gefaald. Wie in zo'n korte tijd zo'n financiële put kan maken, is

niet goed bezig. Vanuit ondernemersstandpunt is dit een slechte onderneming. Dit is slecht management. Aangezien ze de vismijn van Oostende een strategisch belang toekent, heeft de Vlaamse overheid besloten te helpen. Op zich is dit geen probleem. Ik kan die redenering volgen.

Ik heb echter een probleem met de verantwoordelijkheden. De minister-president is verantwoordelijk voor de daden van de minister van Binnenlands Bestuur. Hij zal minister Bourgeois dan ook eens een paar vragen moeten stellen. Zouden we niet eens beter moeten kijken wat er in Oostende aan de hand is?. Het gaat niet enkel om de visserijsector. Het gaat ook om de autonome gemeentebedrijven. Het Kursaal stapelt de verliezen op. Ik zou het zeer vervelend vinden binnen een of twee jaar in een andere commissie opnieuw over een reddingsoperatie te moeten praten.

Het Vlaams Parlement telt veel burgemeesters van Vlaamse steden en gemeenten. Zij weten allemaal hoe moeilijk het is een gemeente 'par le temps qui court' in evenwicht te houden. Mij lijkt het belangrijk Oostende eens onder de loep te nemen. We moeten vermijden dat we hier een precedent creëren. We moeten zien dat het niet verder gaat dan het engagement van de Vlaamse overheid ten aanzien van de visserijsector. Dit is duidelijk de verantwoordelijkheid van de minister van Binnenlands Bestuur, een lid van de ploeg van de minister-president.

Tot slot wil ik nog opmerken dat de vraag over het dempen van het visserijdok nog niet echt is beantwoord.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Ik zou kort een bijkomende vraag willen stellen. Zou het niet beter zijn dit allemaal decretaal te verankeren? Ik denk hierbij aan de exploitatie en de ontwikkeling van de vismijn en aan het beruchte, maar nog steeds niet uitgevoerde, LOM-LEM-decreet met betrekking tot de regionale luchthaven. Blijkbaar zal een commissie oordelen welke kandidaat het geschiktst is. Mijn vraag is of dit met betrekking tot de vismijn ook niet decretaal zou moeten worden verankerd.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: De minister-president merkt allicht soms dat ik deel uitmaak van de oppositie. Vandaag kan ik echter enkel toejuichen dat de Vlaamse overheid stappen onderneemt om deze belangrijke activiteit in Oostende te ondersteunen.

Die ondersteuning staat los van de vraag wat daar verkeerd is gegaan of nog steeds gaat. Dit is een materie die in de gemeenteraad van Oostende moet worden behandeld. De gemeenteraad van Oostende biedt alle mogelijkheden om hierover te debatteren.

Mijnheer Sabbe, blijkbaar komt u hier op vraag van uw partijvoorzitter een vraag om uitleg stellen. Indien u zaken op papier zet, moet u wel zien dat u ze correct neerschrijft. Volgens de schriftelijke tekst van uw vraag om uitleg maakt het Autonoom Gemeentebedrijf Haven Oostende (AGHO) 15 miljoen euro verlies. Dat klopt niet. Ik maak deel uit van het directiecomité van het AGHO. Dit bedrijf maakt geen verlies. Indien u zoiets op papier zet, mag ik dat ook corrigeren.

Mijnheer de minister-president, ik heb nog een bijkomende vraag. Er is een aanbesteding geweest. Ik veronderstel dat u een offerte hebt uitgeschreven. Zou ik de voorwaarden van die offerte kunnen krijgen? Ik veronderstel dat ik hiermee de onderhandelingen met de eventuele kandidaten niet in gevaar breng.

U bent zaterdag uiteraard van harte welkom in Oostende.

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: Mijnheer de voorzitter, ik ga mijn punt blijven herhalen zolang het blijft gebeuren. Er worden een aantal onjuistheden gezegd en verwezen naar een specifiek geval. Ik vind de manier van werken niet juist.

Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben het eens met het uitgangspunt dat voor een goed visserijbeleid goed werkende vismijnen uitermate belangrijk zijn. We moeten dus voor de toekomst zorgen voor een gedragen oplossing.

Ik begrijp de vragen die gesteld worden over het verloop van de procedure, de voorwaarden, het aantal kandidaten enzovoort. Het vermelden van het aantal kandidaten zou al een schending van de procedure kunnen betekenen. In het verleden zijn hierdoor al procedures ongeldig verklaard. Ik wil dus tot voorzichtigheid aanmanen, ook voor de vraagstellers.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Tommelein, de offerte is gepubliceerd in het Europees informatieblad. Ik kan ze u bezorgen. Ik heb nog geen bevoegdheid op Europees niveau, maar u weet dat het snel kan gaan.

Mijnheer Sintobin, het gaat hier over een concessieovereenkomst. Ik zie niet in waarom er dan een decretale verankering zou moeten komen. We zullen met de nodige zorg verder handelen. Als er een decretale basis nodig is, dan zal ik deze commissie en het Vlaams Parlement natuurlijk inlichten. Voorlopig is dat niet nodig.

Mijnheer Sabbe, het dempen van het visserijdok is hier ook aan bod gekomen. Er zijn hier vragen over gesteld. Ik ben hopelijk voldoende geïnformeerd over de animositeit die het een en ander met zich meebrengt. We worden geconfronteerd met een vraag van Oostende. We moeten nagaan in welke mate we daarop kunnen ingaan. Ik begrijp zeer goed dat dit gevoelig ligt in Oostende, maar het zal gaandeweg worden uitgeklaard.

Het zou me sterk verwonderen dat schepen niet meer zouden kunnen draaien in het gedempt dok. We zullen hier ook een bijdrage toe leveren.

Mijnheer Sabbe, ik ga ervan uit dat u me wil behoeden voor procedurefouten of uitspraken die kunnen worden gebruikt om de procedure te dwarsbomen. Ik heb u alle informatie gegeven waarop u ook recht hebt als volksvertegenwoordiger. Ik hoop dat u er begrip voor hebt dat ik niet verder tekst en uitleg kan geven als het risico bestaat dat men het achteraf tegen mij zou gebruiken. Er zijn meerdere kandidaten. Voorlopig moet u het daar mee stellen.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Ik heb de vraag over de werking van de stad Oostende en de mogelijk verdere schuldovername die zou kunnen ontstaan in de schoot van de Vlaamse overheid, ook gesteld aan minister Bourgeois, maar daar is ze onontvankelijk verklaard.

Deze vraag houdt me toch bezig. Er zijn de mogelijke verliezen die eventueel moeten worden overgenomen, maar er is ook het precedent voor andere steden en gemeenten die zouden kunnen komen aankloppen bij de Vlaamse overheid om hun schuldenlast over te nemen. Het is een zeer gevaarlijk precedent.

Minister-president Kris Peeters: Ik heb u verteld over de vrijwaringsclausule. Er is wel gesproken over de leningen op de gebouwen.

U kunt van mij verwachten dat ik als zorgvuldige beheerder zorgvuldig zal omgaan met de positie en het beleid van de visserij. Ik denk ook dat we dat gedaan hebben.

De heer Ivan Sabbe: Ja, maar in het Vlaams Parlement zitten veel burgemeesters. Als ze merken wat Oostende krijgt, dan kunnen ze op ideeën komen. Het gaat hier om meer dan 2 miljard euro. Stel dat alle gemeenten dit bedrag komen vragen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Bart Tommelein tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over ecolabelling en certificering in de Vlaamse visserijsector

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, in april 2009 vond in Den Haag, in samenwerking met de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) en de Food and Agriculture Organization (FAO), een internationale rondetafelconferentie plaats over ecolabelling en certificering in de visserijsector. Ook België of Vlaanderen – dat weet ik niet precies – was op deze conferentie vertegenwoordigd. Er bestaat vandaag een grote belangstelling voor duurzame visserij. De toekomst van de sector is afhankelijk van de mate waarin we erin slagen te komen tot meer duurzaamheid. Dat is terecht een van de hoofddoelstellingen van het gemeenschappelijke visserijbeleid en de beleidsnota voor de regeerperiode 2009-2014.

Ik wens de aandacht te vestigen op de mogelijkheid van ecolabelling en certificering in de sector. Zowel consumenten als afnemers vragen om een bewijs dat de vis van goede kwaliteit is en op een verantwoorde manier gevangen is. Uit onderzoek van het Onderzoeks- en Informatiecentrum van de Verbruikersorganisaties (OIVO) blijkt dat de prijs voor de consument belangrijk blijft voor het kiezen van een product. Naast kwaliteit, versheid en smaak willen Belgische consumenten ook weten waar hun product vandaan komt. Het gaat dan om fair trade, eerbied voor milieu en arbeidsomstandigheden.

De invoering van een ecolabel en certificering voor Vlaamse visproducten kan consumenten en afnemers duidelijkheid verschaffen over de oorsprong van de vis, en het zal ons ook dichterbij een duurzame visserij brengen. Het zal ook het imago van de Vlaamse visserijproducten versterken. Daarom ben ik benieuwd naar uw mening, mijnheer de minister-president, over de invoering van een ecolabel en certificering voor Vlaamse visproducten. Wat leren wij hierover uit buitenlandse ervaringen? Bestaat er een mogelijkheid om tot een eigen ecolabel en certificering te komen? Hoe kunnen we dit aanpakken? Zijn er nog andere wegen waarmee wij onze Vlaamse vis duurzaam kunnen promoten?

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Het is bon ton om op allerlei vlak te pleiten voor ecolabelling. Ik begrijp dit en ik kan begrijpen dat er heel wat consumenten zijn die erom vragen, alleen heb ik er mijn twijfels bij.

Ik heb begrip voor de vraag, maar er bestaat reeds een label voor bepaalde visproducten. Ik denk aan het Puruslabel, waarbij elementen worden vermeld als kwaliteit, oorsprong en duurzaam vissen. We mogen geen overkill aan labels krijgen waardoor de mensen het bos door de bomen niet meer zien.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Ik begrijp dat de heer Tommelein voorstander is van een ecolabelling? Ik heb immers de indruk dat het een wat suggestieve vraag is.

Op Europees vlak wordt al jaren gedebatteerd over de noodzaak om minimumregels op te leggen voor ecolabels en dit op basis van de FAO-richtlijnen ter zake. De lidstaten hebben in dit dossier steeds erg uiteenlopende standpunten verdedigd. Recent nog werd binnen de Europese Commissie het voorstel voor minimumregels opnieuw besproken en voorgelegd

aan de Impact Assessment Board. Dat is tot de conclusie gekomen dat er onvoldoende elementen zijn die duidelijk aangeven dat er wetgeving nodig is op dit domein.

De nood aan een grotere zelfvoorzieningsgraad voor visserijproducten in de EU – die nu voor de EU lager is dan 65 percent – wordt onzes inziens onvoldoende erkend en verholpen. Het besef dat een grotere zelfbevoorrading een element van duurzaamheid is, moet groeien en moet gepaard gaan met een gedegen beleid en bereidheid van de autoriteiten om de Europese visserij- en aquacultuursector in een positief daglicht te stellen. Wat op de markt gebracht wordt, verdient een duurzaamheidslabel en het vertrouwen van de consument.

Wij twijfelen eraan om hiervoor het pad van de marketing- en/of ecolabels in te slaan. Dat betekent dus dat we niet overtuigd zijn van de richting van ecolabels. Het debat daarover moet met heel veel zorg gevoerd worden. Onzes inziens bieden zij evenmin garantie op echte duurzaamheid, stellen zij niet-gelabelde producten ten onrechte in een slecht daglicht en scheppen zij een hoop verwarring bij de consument. Zij leiden in veel gevallen enkel tot nog maar eens een verhoging van de productiekosten en een hogere prijs voor de consument zonder de nodige meerwaarde en met een twijfelachtige garantie. Zij leiden in de eerste plaats tot een versterking van de distributieketen en niet tot een versterking van de positie van de primaire productiesector, in dit geval de vissers.

Een van de zaken die zo snel mogelijk moet worden aangepakt, is het opleggen van dezelfde normen en waarden aan de ingevoerde visserijproducten uit derde landen, onder andere op het vlak van duurzaamheid, als die aan de communautaire productie worden opgelegd, dit natuurlijk binnen de grenzen van de internationale handelsregels. Eigenlijk kan er geen slechte vis aan de consument worden aangeboden. Die bezorgdheid en ambitie moeten we hebben in plaats van het labelen.

Zoals u wellicht al hebt begrepen, zijn wij dus niet meteen voorstander van een ecolabelling. Ons streven gaat naar een duurzame visserij met heel wat inspanningen op ecologisch, economisch en maatschappelijk vlak. Met een zelfvoorzieningsgraad voor visserijproducten in België van minder dan 10 percent is het weinig zinvol om dit marktaandeel nog verder te segmenteren via een beperkte aanvoer van ecolabelvis door gecertificeerde vaartuigen.

Door onophoudelijke inspanningen, ook door het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek (ILVO), om nieuwe technieken te vinden, en door investeringen gefocust op duurzame visserij, zit de Vlaamse vloot in een omschakelingsproces en wordt de vis gevangen binnen strenge biologische grenzen, vertaald in een stringent quotabeleid. Dat beleid begint godzijdank nu voor een aantal vissoorten vruchten af te werpen, door herstel, en waar dat niet het geval is, zal worden geprobeerd met bijkomende maatregelen een biologisch evenwicht te herstellen. Het is onze overtuiging dat het gemeenschappelijke visserijbeleid solide genoeg is of dat zou moeten zijn, zodat de creatie van parallelle circuits geen bestaansreden heeft. Zo niet kan ecolabelling enkel verwarring scheppen voor de gebruiker en leiden tot misvattingen over bepaalde producten of visserijtechnieken.

Wat de Vlaamse overheid wel volop steunt, zijn de campagnes van het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM) om een meer duurzame consumptie te promoten. Zo wordt met de campagne 'Vis van het seizoen' gestreefd naar een bewustwording van de consument, zodat hij bijvoorbeeld die vissoorten koopt die buiten het paaiseizoen werden gevangen, wat de voortplantingskansen van die soorten vergroot. Daarvoor worden dus de nodige inspanningen geleverd. Bij die bewustwording worden vooral gezonde bestanden gepromoot, die in voldoende hoeveelheden worden aangevoerd in onze veilingen. Een ander initiatief was de sponsoring van het kookprogramma 'Hoe bereid ik vis?' Niet iedereen heeft dat kunnen zien. Het programma was enkel op regionale tv-zenders Focus en WTV te zien. In het programma werden in twaalf uitzendingen diverse vissoorten besproken. In samenwerking met het ILVO werden reportages over duurzame visserijontwikkeling getoond.

Mijnheer Tommelein, het debat over die ecolabelling is nog niet afgerond, hoewel de impact assesment board nogmaals heeft bevestigd dat er onvoldoende elementen zijn. Ik heb hier een aantal redenen gegeven om daar zeer voorzichtig mee om te springen, en het zelfs niet te doen. Wel moeten we andere dingen wel doen, ervan uitgaand dat elke vis eigenlijk dat ecolabel zou moeten krijgen, en dat er op onze markten geen vis wordt verkocht aan de consument die niet beantwoordt aan dat label. Tot slot doen we ook het nodige om de consument bewust te maken en hem ertoe aan te zetten geen vissoorten te kopen die zich volop in het paaiseizoen bevinden.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Mijnheer de minister-president, ik begrijp uw twijfels. Ik kan u daar zelfs voor een groot deel in volgen. Het is immers niet evident bijkomende verplichtingen en regels op te leggen. U weet dat ook mijn fractie daar niet meteen om staat te springen. Misschien is het toch wel goed vast te stellen dat mensen de herkomst van gevangen goederen, of het nu gaat over vis of iets anders, wel graag kennen. Wie mosselen gaat eten, weet graag of het Zeeuwse mosselen zijn of mosselen die niet uit die streek komen.

U weet dat ik tijdelijk de functie van voorzitter van het Benelux-parlement op mij heb genomen – tot dat niveau ben ik wel al geraakt. Dat parlement heeft de labelling en certificering in het Benelux-verdrag van gevangen producten aanbevolen. Misschien kan die mogelijkheid worden onderzocht. Zeker wat de visserij betreft, moet de Vlaamse sector zo veel mogelijk samenwerken. Die bekommernis werd al geuit in de voorbije discussie. Het lijkt me een goede keuze om in dat grote Europa al te doen wat we ook met het rekeningrijden van plan zijn, namelijk zo veel mogelijk samenwerken met Nederland, en te bekijken of dat geen mogelijkheden tot certificering en labelling geeft. Ik heb de indruk dat Nederland heel wat initiatieven neemt met betrekking tot de duurzaamheid van de visserijsector. Ook is er sprake van nieuwe technieken. Voor de Vlaamse en de Belgische consument is het heel belangrijk te weten of die producten wel uit Nederland en Zeeland komen. Ik heb me laten vertellen dat de grootste afnemers van de Zeeuwse mosselen niet de Nederlanders zijn, maar wel degelijk de Vlamingen. Misschien moeten we eens bekijken hoe we in de toekomst nauwer kunnen samenwerken met de Nederlandse visserijsector.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Er is overlegd met onze noorderburen. Het is interessant om bepaalde zaken ook in Benelux-verband voort te bekijken. Er is zeker overleg en we stemmen de zaken maximaal af op wat onze noorderburen doen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *De heer Stefaan Sintobin, ondervoorzitter, treedt als waarnemend voorzitter op.*

■

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over flankerende maatregelen voor onteigende landbouwers

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mijnheer de minister-president, op 7 juni 2009 ondertekenden uzelf en toenmalig Vlaams minister voor Openbare Werken en Leefmilieu Crevits een overeenkomst voor het opstarten of uitbreiden van een aantal lokale grondenbanken. Die overeenkomst had tot doel de invoering van een flankerende maatregel om onteigende landbouwers te compenseren voor het verlies aan mestafzetruimte. Drie grootschalige projecten zorgden immers voor ingrijpende onteigeningen van landbouwgronden: het gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde, het

geactualiseerde Sigmaphan in Oost-Vlaanderen en de uitvoering van het strategisch plan haven van Antwerpen Linkerscheldeoever. De overeenkomst die de toenmalige ministers afsloten, moet nu worden bekrachtigd door de betrokken administraties. Dan gaat het over de raad van bestuur van de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) en, afhankelijk van het project, over ofwel het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) ofwel Waterwegen en Zeekanaal ofwel het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen en de Maatschappij voor het Haven-, Grond- en Industrialisatiebeleid van het Linkerscheldeoevergebied.

Het betrokken engagement van de twee toenmalige en huidige ministers moet dus worden uitgevoerd en de gemaakte afspraken moeten worden nagekomen. Sommige bevoegdheden wisselden van minister, maar de voormalige minister-president bleef ook deze legislatuur minister-president en minister van Landbouw, daarom stel ik mijn vragen aan hem als coördinerend minister-president.

Mijnheer de minister-president, kunt u zeggen welke administraties al hebben getekend of zullen tekenen? Indien deze overeenkomst nog niet is getekend, waar zijn er dan nog knelpunten? Wat is in dat geval de verdere timing?

Blijft wat toen was overeengekomen ongewijzigd overeind? Blijft onder andere de garantie bestaan dat de financiële compensatie voor de getroffen bedrijven tien jaar behouden blijft? Blijft hun keuzevrijheid gerespecteerd? Hoe ver staan de engagementen voor de grondenbanken en de mestverwerking?

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de voorzitter, ik richt me tot de voorzitter van deze commissie, de heer De Meyer, en tot de commissiesecretaris. Ik ben net als u, mijnheer Sintobin, heel ontevreden over de manier van werken van deze commissie.

We konden geen vragen om uitleg stellen omdat de beleidsnota eerst moest worden behandeld. De vraag om uitleg van de heer De Meyer werd echter wel geagendeerd. Deze vraag stond vorige week in Boer&Tuinder. Wie een beetje bezig is met landbouw, zal die noodzaak gevoeld hebben. Maar ik heb mijn vraag dus niet kunnen stellen. Ik sluit me aan bij de heer Sintobin.

De heer Jos De Meyer: Over welk nummer van Boer&Tuinder hebt u het? Wanneer werd die vraag gesteld?

De heer Karlos Callens: Ik heb nog een bemerking. Ik verwijt de heer Verfaillie niets, maar het verwondert mij zeer dat zijn vraag aanvaard werd. We werden allemaal uitgenodigd op de persconferentie van de minister-president over de prijsvorming.

De voorzitter: Mijnheer Callens, ik denk dat u dit beter aankaart bij de regeling van de werkzaamheden. Ik heb trouwens ook nog enkele opmerkingen.

De heer Karlos Callens: Oké, dat kan ik doen. Maar het gaat wel concreet om deze vraag om uitleg.

De voorzitter: Mijn opmerkingen betreffen niet specifiek deze commissie.

De heer Karlos Callens: Mijn opmerkingen gaan wel specifiek over deze vraag. Ik heb deze vraag niet ingediend omdat ik dacht dat we eerst de beleidsnota zouden bespreken. Als dat nog gebeurt, dien ik een klacht in bij de voorzitter van het parlement.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Als u een klacht wilt indienen, moet u dat maar doen.

Mijn vraag ging niet over de prijsvorming, maar over iets heel anders.

Ik sluit me wel aan bij de interessante vraagstelling van de heer De Meyer. Hij heeft één aspect aangehaald van onteigening. Ik weet dat het niet uw bevoegdheid is, mijnheer de minister-president, maar ik richt me tot u als hoofd van de regering.

Bij onteigeningsprocedures heerst vaak onzekerheid doordat de procedures, onderhandelingen en onteigeningen vele jaren aanslepen. Dat valt onder de bevoegdheid van het Comité tot Aankoop. We hebben het er al over gehad in verband met de aanleg van fietspaden: de procedures duren te lang.

Ik denk nu concreet aan de ontwikkeling van een bedrijventerrein. In dat geval is de onzekerheid niet alleen groot voor het gemeentebestuur, maar ook voor de betrokken landbouwers. De procedure blijft maar aanslepen. De landbouwers weten niet of ze hun gronden volgend jaar nog zullen kunnen gebruiken. Het stadsbestuur kan daar geen antwoord op geven doordat de onderhandelingen te lang aanslepen en de comités totaal onderbemand zijn. We hebben met enkele collega's een initiatief genomen om die zaken te vereenvoudigen en om te voorkomen dat de procedure nog jaren aansleept. Ik zou aan de Vlaamse Regering willen vragen om dat initiatief volmondig te steunen. Het kan een eerste stap in de goede richting zijn. We willen ervoor zorgen dat de betrokkenen op relatief korte termijn zekerheid krijgen.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de minister-president, ik wil nog iets toevoegen aan het lijstje van de heer De Meyer. Ik heb die vraag ook al gesteld aan minister Schauvliege. De werking van de lokale grondenbank faalt. Het contact tussen de VLM en de getroffen landbouwers loopt stroef. Ik verwijs naar de uitbreiding van Het Zwin. Dat heeft ook heel wat voeten in de aarde. De landbouwers maken zich zorgen over de lokale grondenbank. Ze zijn ontevreden over de communicatie met de VLM.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Collega's, ik ga me niet moeien met de regeling van de werkzaamheden, dat is niet mijn bevoegdheid. Ik ga ervan uit dat daar straks verder over wordt gediscussieerd. Nog een week en we gaan in kerstreces, dat zal iedereen goed doen, denk ik.

Ik neem akte van de vragen van de heren Verfaillie en Sintobin over de onteigeningsprocedures en de communicatie ter zake. Ik zal ze doorspelen.

Mijnheer De Meyer, op uw eerste vraag kan ik duidelijk antwoorden dat de flankerende maatregel voor mestafzetverlies een uitbreiding is van het huidig flankerend beleid. Het huidig flankerend beleid wordt in grote mate uitgevoerd via vier overeenkomsten inzake lokale grondenbanken. Dit zijn de grondenbanken voor Linkerscheldeoever, Kruikeke, Sigma-ANB en Sigma-W&Z.

Via addenda aan de vier bestaande overeenkomsten tussen de partners VLM, ANB, W&Z, de Maatschappij voor het Grond- en Industrialisatiebeleid van het Linkerscheldeoevergebied en het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen, zal aan de VLM de opdracht worden gegeven om uitvoering te geven aan de flankerende maatregel voor mestafzetverlies. Deze addenda werden samen met een toelichtingnota voorgelegd aan de betrokken instellingen. De raad van bestuur van de VLM heeft in zijn zitting van 25 november de vier addenda goedgekeurd. De ondertekening van die addenda door de andere partijen zit in de laatste rechte lijn. Ik hoop dus dat we dit vrij snel kunnen finaliseren.

Ook inzake uw tweede reeks vragen kan ik duidelijk zijn. De essentie van wat overeengekomen is in de overeenkomsten die de toenmalige ministers afsloten, blijft ongewijzigd. Een aantal recent aangebrachte wijzigingen hebben vooral tot doel de toekenning van de flankerende maatregel voor mestafzetverlies nog beter te duiden en beter af te stemmen op het reeds in gebruik zijnde flankerend beleid. Zo diende het bijvoorbeeld duidelijker te zijn welke landbouwers in aanmerking komen voor de flankerende maatregel voor

mestafzetverlies, diende de flankerende maatregel voor mestafzetverlies te worden beperkt tot een werkingsperimeter van aanliggende gemeenten, en diende cumulatie met andere flankerende maatregelen, zoals het krijgen van ruilgrond, worden uitgesloten. Het gaat dus om verduidelijkingen.

De flankerende maatregel voor mestafzetverlies kan volgens de addenda gedurende 10 jaar worden toegekend. De landbouwer behoudt steeds de vrijheid om al dan niet te kiezen voor de korting als hij voldoet aan de toekenningscriteria. Als hij ruilgrond heeft gekregen of onteigende percelen waarop een bemesting mag worden aangebracht, in beheer krijgt, dan vervalt of vermindert zijn recht uiteraard.

Op uw laatste vraag heb ik in het antwoord op uw vorige vragen reeds een heel concreet antwoord gegeven.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de voorzitter, ik wil de minister-president bedanken voor dit heel duidelijke antwoord, want in de betrokken regio's was er bijzonder veel ongerustheid ontstaan. Mijn vraag werd ingediend op 25 november en op 4 december werd aan dit onderwerp zelfs bijzondere aandacht besteed in de landbouwpers, wat mijn vraag alleen maar sterker maakte. Uiteraard mogen we de 'feitelijkheden' niet omdraaien. Ik bedank de minister-president voor dit duidelijke en correcte antwoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■